

Kære medlemmer og kære alle jer som er kommet for at støtte op om vores union.

Først og fremmest rigtig hjertelig velkommen til Dansk Faldskærms Unions jubilæum.

12. februar 1963 for præcis 60. år siden blev Dansk Faldskærmsklub stiftet og udgjorde dermed frontløberen for Dansk Faldskærms Union, som foreningen ændrede navn til i 1966.

DFUs formål var dengang ”at gøre faldskærmsudspring til en civil dansk sportsgren og udvikle og varetage denne sportsgrens interesser”

Via kontakter i militæret blev der med imponerende fart stiftet hele 23 faldskærmsklubber rundt i landet, og allerede i 1970 kunne DFU optages som specialforbund under Danmarks Idræts Forbund.

Med det startskud har DFU og faldskærmsporten udviklet sig og ER netop i dag en formaliseret civil sportsgren med indtil flere discipliner.

Som John Holstein fortæller ”I starten sprang vi jo kun faldskærm 1 gang om året, når DFU arrangerede påskestævne på Vandel flyveplads”

Påskestævnerne er stadig populære og en skøn måde at komme rigtigt i gang med springsæsonen.

Men tropper vi op uden at have sprunget siden sidste påske, så må vi nok forvente at se med fra jorden, indtil en venlig 1er har godkendt vores færdigheder og vil forny vores certifikat.

Meget er sket på de 60 år, men i særdeleshed sikkerheden og adgangen til at springe faldskærm har udviklet sig markant.

Mange ildsjæle har igennem tiden skabt de strukturer for sikkerhed, træning og uddannelse, som gør at sporten nu er tilgængelig for de fleste og ikke længere udgør en risiko i sig selv.

Det betyder, at vi i dag springer ca. 20.000 sportsspring om året med ganske få skader.

DFU fællesskab

I dag lyder DFUs formålsparagraf ”at skabe de bedste rammer for faldskærmsporten” men jeg er tilbøjelig til at tilføje: ”.. og gøre os relevante og attraktive overfor befolkningen for derigennem at bevise vores relevans politisk og understøtte de initiativer som Danmark Idræts-Forbund initierer”

Vi skal udvikle os i takt med tidens megatrends, i et turbosamfund hvor det forventes at alt er digitalt og kan opnås på rekordtid. Hvor tiden generelt er en mangelvare, fordi tilbuddene står i kø. Og hvor individualiseringen gør at forbrugeren vælger det, der er bedst, billigst, hurtigst og tilgængeligt i præcis den version han eller hun ønsker.

Der er mindre tilbøjelighed til, at vi danskere kaster vores kræfter ind i frivillighed, og derfor udfordres vores frivillige fællesskab af den kommercielle idræt. Dette skal idrætten generelt have løst, så 1+1 kan blive 3, og dem der ønsker at dyrke idræt får endnu bedre tilbud og vilkår.

Heldigvis ved Vi, at DFUs fællesskab kan så meget mere end blot levere faldskærmsspring på kommercielt niveau. Med til faldskærmsspringet hører også hyggen på en overskyet dag, glæden ved at give nye medlemmer en fantastisk oplevelse, glæden ved at stå på sejrskamlen med holdkammeraterne og en medalje om halsen og ikke mindst røverhistorierne i baren.

Alt det er med til at gøre os attraktive, og det skal vi huske at formidle samtidig med, at vi gør det nemt og let at springe faldskærm og være frivillig.

(Del af DIF-idrætten)

Det er heller ikke længere nok at have en vis størrelse, for at opnå en plads i DIFs attraktive idrætsfællesskab:

Nu handler det ikke længere om at levere "mere idræt for pengene" men i stedet om "at være mere for flere"

Vi skal tage socialt ansvar, og vores hovedformål synes ikke længere at være idrætten, men den sociale indsats, som tidligere blot var en positiv bivirkning. Vi skal være inkluderende for særlige målgrupper, sikre mangfoldighed blandt vores frivillige, arbejde tværidrætsligt og meget mere. Nogen vil nok påstå at faldskærmsspringere udgør en helt særlig målgruppe i sig selv, og så kan vi vinge den af, men helt sikkert er det at DFU har nok at arbejde med, også de kommende år.

Når vi snakker "miljø" i faldskærmssporten, så plejer det at være et spørgsmål om, hvor meget vi må larme! Men også her bliver vi udfordret både af ungdommen og af de politiske vinde, som i højere og højere grad forventer at idrætten er klimavenlig og bæredygtig. For hvordan påberåber man sig at være det, når jet fuel er duften af et godt stævne, og vores små fly måske snart ender som ubrugeligt metalskrot, fordi ingen længere vil producere blyholdig brændstof til dem? Vi ved det ikke, men vi skal helt sikkert tænke i nye baner, hvis faldskærmssporten også skal have sin berettigelse i fremtiden.

Min pointe er derfor, at DFU absolut stadig har sin relevans som fælles paraply for faldskærmssporten. Der er et fantastisk fællesskab at kæmpe for og masser af udfordringer at arbejde ind i for at skabe en positiv udvikling for faldskærmssporten i Danmark både sportsligt og som union.

Jeg håber, at de af jer, der var med den gang for 60 år siden, kigger med stolthed på DFU og føler, at vi sammen har opnået det, I dengang satte jer for. Vi der står her i dag, er i hvert fald taknemmelige for den indsats, som I og alle vores frivillige ildsjæle har lagt i DFU gennem tiden. Så lad os hæve glasset og hylde DFU for de først succesfulde 60 år.

DFU længe leve hurra hurra hurraaaaaaa☺